

חולין יח

עניין: רמזי הלכות הגרמה

מגיד מישרים פרשת צו

הלא לך למינדע רוא דתרין סימנין אינון רוא דיצר טוב ויצר הרע דושט איהו רוא דיצר הרע ובגין כך איהו גמיד ופשיט דאי יהיב ביה איניש מזונא זעיר הא איהו מחזי דמסתים ביה וסגי ליה בהכי, ואי בעי בר נש למיהב ביה טובא טובא איהו מפשיט ומקבל ולא שבע לעלמין, והכי הוא יצרא בישא דכד איניש צחי מעזיר משתייא דישתה סגי ליה, ואי שתי טובא מיהדר וצחי ובעי למיהדר ולמשתני ולא שבע לעלמין, וקנה איהו ברזא דעולם הבא ביה משבחין לקודשא בריך הוא וביה נפיק קלא דאינון דעסקין באורייתא וכמא דעולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתייה אלא איהו מתהני ושאיב מלחוחא דעבר בושט ובגין דא קנה אית בהו עוקאן דא לעילא מן דא למירמו לדרגין עילאין דאינון דא לעילא מן דא ולעילא מכולהו טבעת הגדולה דמקפת לקנה ואיהו רמו לבינה דאיהי לעילא מכל דרגין ואיהו קו ירוק המקיף את כל העולם ובגין דבבעל חי חולקיהו דשאר סטריין איהו דמא משום הכי בעי לאפקא ליה מברשא דבעינן למיכל כי היכא דלא ליהוי ליה חולקא להאי סטרא בבשרא דאכלינן ודא איהו רוא דכד

הלא לך למינדע רוא דתרין סימנין אינון רוא דיצר טוב ויצר הרע דושט איהו רוא דיצר הרע ובגין כך איהו גמיד ופשיט דאי יהיב ביה איניש מזונא זעיר הא איהו מחזי דמסתים ביה וסגי ליה בהכי, ואי בעי בר נש למיהב ביה טובא טובא איהו מפשיט ומקבל ולא שבע לעלמין, והכי הוא יצרא בישא דכד איניש צחי מעזיר משתייא דישתה סגי ליה, ואי שתי טובא מיהדר וצחי ובעי למיהדר ולמשתני ולא שבע לעלמין, וקנה איהו ברזא דעולם הבא ביה משבחין לקודשא בריך הוא וביה נפיק קלא דאינון דעסקין באורייתא וכמא דעולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתייה אלא איהו מתהני ושאיב מלחוחא דעבר בושט ובגין דא קנה אית בהו עוקאן דא לעילא מן דא למירמו לדרגין עילאין דאינון דא לעילא מן דא ולעילא מכולהו טבעת הגדולה דמקפת לקנה ואיהו רמו לבינה דאיהי לעילא מכל דרגין ואיהו קו ירוק המקיף את כל העולם ובגין דבבעל חי חולקיהו דשאר סטריין איהו דמא משום הכי בעי לאפקא ליה מברשא דבעינן למיכל כי היכא דלא ליהוי ליה חולקא להאי סטרא בבשרא דאכלינן ודא איהו רוא דכד

ומהכא שמעינן שפיר דאפקות דמא בשחיטה מהני תרי סימנין דאינון רמיזין לעה"ב

ועה"ז לאפקא מנייהו חולקא דההוא סיטרא ובעינן לאפקא ליה מגו אינון דרגין קדישין דאנן מדבקינן, ולהכי בכולהו טבעות דאינון דרגין דספירין שחיטתו כשרה, ואוף בטבעת הגדולה דהא אית לן תפיסותא וידיעה קצת בה אבל לעילא מינה לית לן תפיסותא וידיעה ולהכי שחיטתו פסולה דלא אתקיף חולקא דההוא סיטרא אחרא מסיטרא דאנן תפיסנן וידיענן, ומסקנא דהלכתא לאו הכי אלא משפויי כובע ולמטה כשירה דהא שיפויי כובע איהו יו"ד בצורת יו"ד ואיהו רמו לתלת עילאי ברזא דקוצו של יו"ד וסופיה ואמצעותא, והא חכמה תפיסה בכתר ודמיא לה ואוף הכי בנינה ורמיזו לה אישתכח דכיון דאית לן תפיסותא וידיעה בנינה על ידהא אית לן תפיסה וידיעה בפלגו דחכמה ולהכי כד שחית בפלגא קדמאה דשיפויי כובע כשרה, דהא שחית באתר דאית לן תפיסה וידיעה, וכד שחית בפלגו עילאה פסולה דהא תמן לית לן תפיסא וכד שחית בחודו של כובע אכשר ר"ל משום דכיון דבמצעא הוה אית לן תמן תפיסותא קצת תמן, ולית הילכתא הכי אלא כיון דאית בההוא מצעא קצת דלית ביה תפיסותא פסולה והיינו רוא דחיטי דאע"ג דכתר לא מתפיס כלל מ"מ כיון דחכמה פלגא דמיא לכתר כיון דאית לן תפיסותא בפלגא קדמאה דילה הוי כאילו אית לן קצת תפיסותא בכתר והני תרי חיטי רמיזי לכתר חכמה דהא אינון לבנים כגוונא דקרינן

PODCAST

תרגום (מתוך ספר יוסף דעת)

(הלא לך לדעת סוד שני הסימנים, הם סוד יצר טוב ויצר רע; הושט הוא סוד יצר הרע, ובגלל כן הוא מתכווץ ומתפשט, שאם נותן בו האדם מזון מעט הרי הוא נראה כסותמו ודי לו בכך, ואם רוצה לתת בו הרבה הרי הוא מתמתח ומקבל ואינו שבע. כך הוא היצר הרע, כאשר אדם צמא, במעט משקה ששותה די לו, ואם שותה הרבה – חוור ונצמא ונצרך לחזור ולשתות ואינו שבע לעולם).

(הקנה הוא בסוד העולם הבא, בו משבחים לקב"ה ובו יוצא קולם של העוסקים בתורה, וכמו שהעולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתייה. אלא הוא נהנה ושואב מן הלחות העוברת בושט, ובגלל זה יש בו בקנה טבעות זו למעלה מזו, ולמעלה מכולן הטבעת הגדולה שמקפת לקנה, והיא רמו לבינה, שהיא למעלה מכל דרגות. והוא קו ירוק המקיף את כל העולם).

(בגלל שבבע"ח חלק הסטרא-אחרא הוא הדם, משום כך צריך להוציאו מן הבשר הנאכל, כדי שלא יהא לו חלק לאותו צד בבשר שאנו אוכלים).

(ומכאן אנו שומעים היטב שהוצאת הדם בשחיטה מאותם שני סימנים שהם רומזים לעוה"ב ועוה"ז – להוציא מהם חלק של אותו צד. וצריכים להוציאו מתוך אותם דרגות קדושות שאנו דבוקים בהם. ולכך בכל הטבעות שהן דרגות מאירות – שחיטתו כשרה, ואף בטבעת הגדולה, שהרי יש לנו בה תפיסה וידיעה קצת. אבל למעלה ממנה, אין לנו תפיסה וידיעה, ולכך שחיטתו פסולה. שלא מתגבר חלק אותו צד-אחר מהצד שיש לנו תפיסה וידיעה בו).

(ומסקנת ההלכה אינה כן, אלא משיפויי כובע ולמטה כשרה – שהרי שיפויי כובע הוא יו"ד, בצורת יו"ד, והוא רומז לשלש עליונים (- כתר חכמה ובינה), בסוד קוצו של יוד וסופו ואמצעו. והרי חכמה תופסת בכתר ודומה לה, ואף גם בנינה. ורמו לכך נמצא, שכיון שיש לנו תפיסה וידיעה בנינה, על ידה יש לנו תפיסה וידיעה בחלק של החכמה, הלכך כאשר שוחט בחלק הראשון של שיפויי כובע – כשרה, שהרי שוחט במקום שיש לנו תפיסה וידיעה. וכאשר שוחט בחלק העליון – פסולה, שהרי שם אין לנו תפיסה. וכאשר שוחט בחוד הכובע הכשיר ריש לקיש משום שכיון שבאמצע הוא, יש לנו שם קצת תפיסה).

(ואין הלכה כן, אלא כיון שיש באותו חלק אמצעי, קצת שאין בו תפיסה – פסולה. והוא סוד ה'חיטי', שאע"פ שכתר אינו נתפס כלל, מכל מקום כיון שחכמה בחלקה דומה לכתר, כיון שיש לנו תפיסה בחלק ראשון שלה, הרי כאילו יש לנו קצת תפיסה בכתר. ואותם שני חיטים רומזים ל'כתר' 'חכמה', שהרי הם לבנים כמו שאנו קוראים לחכמה וכתר, והרי הם קטנים, כמו שחכמה וכתר אין יודעים מהם אלא מעט, ואף הם, החיטים, אינם ניכרים אלא בדוחק – כמו שחכמה וכתר אין ניכר מהם אלא בדוחק, ומשום כך אם שייר ב'חיטי' משמע ששייר באותו חלק של חכמה וכתר שאינו יכול להיתפס בהם כלל – שחיטתו כשרה, ואם לאו – פסולה, שהרי הוציא דם ממקום שאין בו תפיסה כלל, ואנו צריכים שיצא דם ממקום שיש בו קצת תפיסה, כאמור למעלה).